

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 600

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 august 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 318 din 10 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 ³ alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	2-4			
Decizia nr. 330 din 12 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și a ordonanței de urgență în ansamblul său	4-7			
Decizia nr. 435 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7-10			
Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	10-12			
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		61.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea art. 15 din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 113/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală	13
		144.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2010 privind aprobarea listelor cuprinzând informațiile secrete de serviciu și informațiile de interes public	14
		1.004.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru aprobarea reglementării tehnice „Instrucțiuni tehnice privind îmbinarea elementelor de construcții metalice cu șuruburi de înaltă rezistență pretensionate, indicativ C 133-2014”	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 318**

din 10 iunie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281³ alin. 1
din Codul de procedură civilă din 1865**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, excepție ridicată de Societatea Comercială „Omatcons” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.942/55/2012 al Tribunalului Arad — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 615D/2013.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, având în vedere că la termenul din 22 mai 2014 Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 153 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat judecarea cauzei pentru data de 10 iunie 2014.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținere a jurisprudenței în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 8.942/55/2012, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865.**

6. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Omatcons” — S.R.L. cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva Încheierii din Camera de consiliu pronunțată la 29 mai 2013 de Judecătoria Arad într-o cauză având ca obiect o cerere de îndreptare a unei erori materiale.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate exclud dreptul și posibilitatea creditorului din cadrul procedurii ordonanței de plată emise în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști de a ataca încheierea de îndreptare a erorii materiale pronunțate ca urmare a cererii formulate de către el însuși sau de către debitor. De asemenea, susține că, potrivit art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, act normativ în prezent abrogat prin Legea

nr. 76/2012 la data de 15 februarie 2013, dar aplicabil situațiilor născute anterior datei menționate, împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia.

8. În continuare, arată că din coroborarea dispozițiilor art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 cu cele ale art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 rezultă că încheierea prin care a fost admisă sau respinsă cererea de îndreptare a erorii materiale a unei ordonanțe de plată emise în procedura prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 este supusă căii de atac a cererii în anulare, însă dreptul de a promova această cale de atac este recunoscut numai debitorului. Astfel, se instituie un tratament diferențiat între creditor și debitor — părți în cadrul procedurii de emitere a ordonanței de plată prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, în măsura în care sunt interpretate că recursul promovat de către creditor împotriva încheierii pronunțate în temeiul art. 281 din Codul de procedură civilă din 1865, prin care a fost admisă cererea de îndreptare a erorii materiale strecurate într-o ordonanță de plată emisă în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, este inadmisibil. Totodată, susține că este evidentă situația discriminatorie cauzată prin tratamentul diferențiat aplicat persoanelor care se află în situații identice, fapt ce contravine principiului egalității consacrat prin dispozițiile art. 16 și dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. **Tribunalul Arad — Secția civilă** apreciază că „nu se pune problema neconstituționalității textului criticat”. În acest sens, apreciază că sunt edificatoare considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 582 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 23 iunie 2009.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, cu următorul conținut: „*Încheierile pronunțate în temeiul art. 281 și 281¹, precum și hotărârea pronunțată potrivit art. 281², sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în*

legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor potrivnice ori completarea.”

14. Având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit cărora „dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silită începute după intrarea acestuia în vigoare”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a prezentei excepții.

15. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) teza întâi privind accesul liber la justiție, precum și art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției, în calitate de creditor, a declarat recurs împotriva Încheierii din Camera de consiliu pronunțată la data de 29 mai 2013 de Judecătoria Arad în Dosarul nr. 8.942/55/2012 într-o cauză având ca obiect o cerere de îndreptare a erorii materiale, cerere formulată în primă instanță de către debitoarea Societatea Comercială Tahal Consulting Engineers LTD Tel Aviv — Sucursala București. Cererea de îndreptare a erorii materiale a fost admisă de către prima instanță și ea se referă la Ordonanța nr. 6.763/23.07.2012 a Judecătoriei Arad, calea de atac inserată în dispozitivul încheierii fiind cererea în anulare pentru debitor în termen de 10 zile de la comunicare. Astfel, autorul excepției, față de invocarea excepției inadmisibilității recursului, în raport cu dispozițiile art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, a ridicat excepția de neconstituționalitate a acestor norme legale, întrucât exclud dreptul și posibilitatea creditorului din cadrul procedurii ordonanței de plată emise în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști de a ataca încheierea de îndreptare a erorii materiale.

17. Referitor la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 (act normativ în prezent abrogat prin Legea nr. 76/2012 la data de 15 februarie 2013, dar aplicabil situațiilor născute anterior datei menționate), Curtea reține că a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru reglementarea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Astfel, creditorul unei creanțe certe, lichide și exigibile de plată a unor sume de bani ce rezultă din contractul comercial depune o cerere la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. Debitorul poate contesta creanța prin întâmpinare, iar instanța, dacă constată că aceasta este întemeiată, va respinge cererea creditorului printr-o încheiere irevocabilă. În această situație, creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun. În situația în care contestația nu este întemeiată, în urma verificării cererii creditorului, pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța emite o ordonanță de plată. Împotriva ordonanței de plată, debitorul poate formula cerere în anulare.

18. Prin Decizia nr. 582 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 23 iunie 2009, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, Curtea a constatat că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, una dintre acestea constituind-o consacarea cererii în anulare, care reprezintă, evident, o cale de atac împotriva ordonanței. Astfel, Curtea a reținut că împrejurarea că legiuitorul a instituit o cale de atac cu o fizionomie juridică diferită de aceea a căilor de atac de drept comun nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, într-adevăr, în măsura în care textul constituțional de referință folosește termenul generic de „căi de atac”, legiuitorul ordinar este deplin îndreptățit ca în considerarea anumitor particularități să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât a celei de drept comun. O asemenea concluzie rezultă, de altfel, din chiar formula redacțională adoptată de legiuitorul constituțional, potrivit căreia stabilirea regimului juridic al căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului ordinar, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește competența și procedura de judecată, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

19. Pe de altă parte, Curtea a constatat că reglementarea acestei căi de atac constituie expresia aplicării în plan legislativ a garanției constituționale privind dreptul la un proces echitabil. Astfel, în condițiile în care creditorul, în cazul în care i s-a respins cererea, are posibilitatea de a formula, potrivit dreptului comun, o acțiune în pretenții prin care își poate valorifica dreptul, în virtutea egalității de arme care guvernează procesul civil, apare ca justă și echitabilă punerea la dispoziția debitorului a cererii în anulare a ordonanței de plată. Această soluție se impune cu atât mai mult cu cât, în lipsa ei, debitorul nu ar mai avea nicio cale de a evita executarea silită.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 16, precum și la cele ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că, referitor la principiul egalității, a decis, în mod constant, că acesta nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 102 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000). Totodată, în legătură cu asigurarea egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a statuat că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. A se vedea în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

21. Prin urmare, Curtea constată că, pe de-o parte, nu există identitate de situație juridică între creditorul unei obligații și debitorul acesteia, astfel încât nu se poate vorbi despre aplicarea aceluiași tratament juridic, iar, pe de altă parte, dispozițiile criticate nu instituie discriminări între persoanele cărora li se aplică și, prin urmare, nu contravin prevederilor art. 16 din Legea fundamentală.

22. Atât instanța de contencios constituțional, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat că nu orice diferență

de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor constituționale sau convenționale relative la interzicerea discriminării (cu titlu de exemplu menționăm Decizia Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 martie 2012 pronunțată în *Cauza Panfile împotriva României*, paragraful 27). De asemenea, cu aceeași ocazie, instanța europeană a statuat că art. 14 nu interzice unui stat membru să trateze unele grupuri diferit pentru a îndrepta „inegalitățile de fapt” dintre acestea, deoarece statul contractant beneficiază de o amplă marjă de apreciere când evaluează dacă și în ce măsură diferențele în situații similare justifică un tratament diferit.

23. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile legale criticate determină un regim juridic unitar pentru toate încheierile privitoare la îndreptarea, lămurirea ori completarea hotărârilor judecătorești. Principiul consacrat de text este acela conform căruia încheierile sau hotărârile pronunțate în această materie sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

înlăturarea dispozițiilor potrivnice ori completarea lor. Totodată, această soluție legislativă reprezintă o aplicare a principiului *accessorium sequitur principale*.

24. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că principiul accesului liber la justiție implică și adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, care să cuprindă cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale. Dreptul de acces liber la justiție nu se limitează doar la posibilitatea introducerii unei cereri de chemare în judecată, ci include și dreptul de a beneficia de judecarea și tranșarea pe fond a litigiului existent în fața unei instanțe. Or, dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură edictate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale, atribuită potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, în scopul soluționării cu celeritate a cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Omatcons” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.942/55/2012 al Tribunalului Arad — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 330

din 12 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și a ordonanței de urgență în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Maria Florea, Panaite Florea și Ion Tiron, prin Uniunea Democratică a Revoluționarilor, în Dosarul nr. 3.756/121/2013 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 675D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 840D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din aceeași ordonanță de urgență, excepție ridicată de Dan Vilceanu în Dosarul nr. 2.688/111/CA/2013-P.I. al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, față de obiectul cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 840D/2013 la Dosarul nr. 675D/2013, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în opinia sa, nu au fost evidențiate elemente noi, care să conducă la modificarea jurisprudenței prin care Curtea Constituțională a statuat cu privire la conformitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 cu prevederile constituționale invocate și în cauza de față. Menționează cele reținute în considerentele deciziilor nr. 554 din 17 decembrie 2013 și nr. 42 din 22 ianuarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 24 septembrie 2013 și 27 noiembrie 2013, pronunțate în Dosarul nr. 3.756/121/2013 și, respectiv, Dosarul nr. 2.688/111/CA/2013-P.I., **Tribunalul Galați — Secția I civilă și Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și, respectiv, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din aceeași ordonanță de urgență**, excepție ridicată de Maria Florea, Panaite Florea și Ion Tiron, prin Uniunea Democratică a Revoluționarilor, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Casei Județene de Pensii Galați la calcularea și plata, începând cu anul 2013, a indemnizației lunare acordate potrivit Legii nr. 341/2004, respectiv de Dan Vilceanu într-o cauză având ca obiect obligarea Casei Județene de Pensii Bihor la o prestație similară.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că nici preambulul ordonanței de urgență criticate, nici nota de fundamentare a acesteia nu sunt convingătoare în justificarea îndeplinirii condițiilor impuse de art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală pentru adoptarea ordonanțelor de urgență. În opinia acestora, motivarea de către Guvern a adoptării acesteia nu relevă pericole grave, generatoare de atingeri aduse interesului public, obiective și independente de voința sa, care ar fi astfel constrâns să apere acest interes prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, și nu a unei legi, ci exprimă, mai degrabă, viziunea financiară a Guvernului. De asemenea, autorii excepției susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a început să producă efecte

de la 1 ianuarie 2013, fără ca, în prealabil, să fi fost depusă spre dezbateri la Camera parlamentară competentă. În plus, Guvernul a încălcat și obligația de transparență, renunțând în mod nejustificat să supună dezbaterii publice proiectul de ordonanță, așa cum prevede Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică. Arată că, spre deosebire de alte măsuri cuprinse în ordonanța de urgență criticată, pentru cele care îi vizează pe beneficiarii Legii nr. 341/2004, prevăzute la art. 9 din ordonanța de urgență, Guvernul avea nu doar obligația, ci și timpul necesar de a se încadra în intervalul legal de consultare și de dezbateri publice.

11. **Tribunalul Galați — Secția I civilă și Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că** excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, actul normativ criticat necontravenind prevederilor din Legea fundamentală invocate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate instituie un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente, care nu aduc atingere principiului constituțional privind delegarea legislativă. Arată că, în preambulul și nota de fundamentare ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012, sunt motivate existența unei situații extraordinare și urgența emiterii actului normativ criticat prin trei elemente: riscul ca la data de 1 ianuarie 2013 să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin Programul de guvernare de către noul Guvern investit în urma alegerilor parlamentare din 9 decembrie 2012; încetarea aplicabilității, la 31 decembrie 2012, a măsurilor financiare în domeniul bugetar instituite prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010; neadoptarea măsurilor și pentru anul 2013 ar fi determinat afectarea semnificativă a sustenabilității finanțelor publice, generând un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut. Totodată, Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută nici critica extrinsecă prin raportare la prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție, astfel cum rezultă din urmărirea procesului legislativ.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014. De asemenea, autorii excepției critică prevederile art. 9 din acest act normativ, potrivit căruia „Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013”.

17. Autorii excepției sunt afectați de prevederile art. 18 și art. 19 din art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, la care se referă textul de lege criticat, care dispun că, în anul 2012, nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, iar reducerile de tarife sau, după caz, gratuități se acordă numai în limita a 3 călătorii dus-întors sau 6 călătorii simple, la facilitățile de transport prevăzute de anumite acte normative, printre care și legea menționată.

18. Curtea observă că, deși prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate temporară, în cursul anului 2013, acestea continuă să își producă efectele juridice în cauzele în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, astfel că acestea pot fi analizate de Curtea Constituțională, așa cum rezultă din cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, referitoare la sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. De altfel, măsura neacordării indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004 a fost dispusă în continuare, și pentru anul 2014, prin art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013.

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și, în mod deosebit, art. 9 din aceasta, contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 115 alin. (4) potrivit căruia Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, și art. 115 alin. (5) teza întâi care prevede că ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că ordonanța de urgență criticată a mai format obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, precum și asupra ordonanței de urgență în ansamblul său, respingând excepția ca neîntemeiată.

21. Cu acel prilej, referitor la critica vizând lipsa caracterului urgent și a unei situații extraordinare care să fi impus emiterea de urgență a actului normativ supus analizei de constituționalitate, Curtea a apreciat că cele invocate de Guvern

în nota de fundamentare întrunesc condițiile existenței unei situații extraordinare și urgente care, în mod obiectiv, impun emiterea unei ordonanțe de urgență. Astfel, necesitatea stabilirii în timp util a unor direcții clare în ceea ce privește domeniul extrem de importante, așa cum este salarizarea personalului bugetar, domenii cu implicații financiare majore, și riscul ca aceste măsuri, ca de altfel întregul program de guvernare, să nu poată fi adoptate până la începutul anului 2013, din cauze obiective determinate de desfășurarea unor proceduri privind constituirea Parlamentului nou-ales și a investirii noului Guvern, au reprezentat motive ce au justificat intervenția legislativă a Guvernului pentru evitarea unei grave atingeri aduse interesului public. În acest context, Curtea a observat, de asemenea, că împrejurarea că, în mod contrar previziunilor Guvernului, constituirea noului Parlament și investirea noului Guvern s-au făcut mai rapid decât s-a preconizat, nu constituie un fapt de natură să înlăture motivele extraordinare care au justificat emiterea ordonanței de urgență, așa cum susțin autorii excepției de neconstituționalitate, întrucât acestea trebuie apreciate în funcție de momentul emiterii ordonanței, iar nu în funcție de factorii interveniți ulterior.

22. Cât privește susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 ar fi fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, Curtea a reținut că, potrivit art. 6 alin. (9) din această lege, „în cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare”. Astfel, legiuitorul, ținând cont de realitatea existenței unor situații când necesitatea protejării interesului public general impune în mod obiectiv adoptarea unor măsuri urgente, a permis adoptarea unor acte normative fără îndeplinirea tuturor cerințelor privind asigurarea transparenței decizionale. Prin urmare, Curtea a constatat că nici această critică de pretinsă neconstituționalitate extrinsecă nu poate fi reținută.

23. Totuși, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, Curtea a ținut să sublinieze că, „deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi”.

24. În fine, în acord cu cele reținute și prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014*, încă nepublicată, Curtea constată că măsura suspendării plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja, succesiv, pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată anual, *sine die*, întrucât o astfel de practică legislativă ar fi de natură să afecteze proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit.

*) Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Florea, Panaite Florea și Ion Tiron, prin Uniunea Democratică a Revoluționarilor, în Dosarul nr. 3.756/121/2013 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și de Dan Vlăceanu în Dosarul nr. 2.688/111/CA/2013-P.I. al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că art. 9 din Ordonanța de urgență al Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ordonanța de urgență în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 435

din 8 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Năzărca Tănase în Dosarul nr. 7.578/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 189 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 269 din 7 mai 2014 și se arată că atât soluția, cât și considerentele acestei decizii sunt aplicabile în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia nr. 162 din 13 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.578/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 4 și art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Năzărica Tănase într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva unei sentinței civile prin care aceasta a fost obligată să transmită dosarul evaluatorului sau societății de evaluare desemnate în vederea întocmirii raportului de evaluare și, ulterior, să emită decizia care să conțină titlul de despăgubiri pe numele autoarei excepției.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și dispozițiile art. 78 din Legea fundamentală, întrucât se aplică unor raporturi juridice născute înaintea intrării sale în vigoare, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*, potrivit căruia actele și faptele juridice se supun legii aplicabile la data nașterii lor; în acest sens, se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008. Se mai arată că o astfel de interpretare duce la respingerea acțiunilor formulate potrivit Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. XX din 19 martie 2007 privind aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în legătură cu stabilirea competenței instanței de a judeca pe fond contestația formulată împotriva deciziei/dispoziției de respingere a cererilor prin care se solicită restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv sau în cazul refuzului nejustificat al entității deținătoare de a răspunde la notificare, și prevederilor art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, pentru motivul că ar fi incidente în cauze dispozițiile art. 34 din Legea nr. 165/2013.

7. Se arată că textele criticate contravin principiului egalității în drepturi, afectând echilibrul procesual în litigiile începute înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, prin prelungirea soluționării lor cu termenele prevăzute la art. 34 și art. 35 din aceeași lege.

8. Se susține, totodată, încălcarea prin dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 a prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, prin introducerea unor termene noi de soluționare a cauzelor, textele criticate prelungind procedura soluționării proceselor începute înaintea intrării în vigoare a acestei legi la perioade ce depășesc limitele termenului rezonabil. Se susține încălcarea, în consecință, și a prevederilor art. 11 și art. 20 din Constituție. Se mai arată că dispozițiile art. 4 raportat la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 reprezintă o imixtiune a legiuitorului în activitatea judiciară incompatibilă cu standardele asigurării dreptului anterior referit și de natură a încălca prevederile art. 124 din Constituție.

9. Se susține, de asemenea, încălcarea prin textele criticate a prevederilor art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Se arată că drepturile de creanță având ca obiect despăgubiri sunt „bunuri” în sensul prevederilor art. 1 anterior citat, titularii lor având la data formulării acțiunii întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 10/2001 și ale Deciziei nr. XX din 19 martie 2007 cel puțin o speranță legitimă de redobândire a bunurilor revendicate, în materialitatea lor sau prin echivalent; or, în condițiile prelungirii termenelor de soluționare a cauzelor ce au ca obiect aceste drepturi de creanță, dreptul de proprietate al titularilor devine unul incert.

10. Se face trimitere la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dintre care, cu titlu de exemplu, reținem hotărârile din 20 februarie 2003, 27 mai 2003, 11 ianuarie 2007 și 1 aprilie 2008, pronunțate în cauzele *Forrer-Niedenthal împotriva Germaniei*, *Crișan împotriva României*, *Anheuser — Busch Inch. împotriva Portugaliei și Gigli Costruzioni — S.R.L. împotriva Italiei*.

11. Se mai susține încălcarea prin dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 a prevederilor art. 53 din Constituție, restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale invocate nefiind proporțională cu situația care a determinat-o.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile art. 4, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 necontravenind dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Se susține că textele criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât litigiile în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 nu pot fi asimilate situațiilor juridice voluntare, ele fiind situații juridice legale, nedefinitive, aflate în desfășurare la data anterior arătată, cu consecința incidenței asupra lor a noului act normativ. Se arată că prevederile art. 4, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu încalcă principiul nediscriminării, diferența de tratament juridic la care autoarea face trimitere având ca justificare obiectivă necesitatea adoptării unor măsuri în vederea soluționării în cursul unor termene bine stabilite a numărului mare de notificări, măsuri reglementate ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Se susține că prevederile art. 4, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu încalcă nici accesul liber la justiție, întrucât la expirarea termenelor prevăzute la art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013, persoanele interesate au dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești pentru verificarea legalității deciziilor administrative emise.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă prevederile art. 15 alin. (2) și art. 16 din Constituție, iar art. 4, raportat la art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 contravine dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție. Se susține că art. 4 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la art. 33 din aceeași lege, sunt retroactive, contravenind principiului *tempus regit actum*, prin aplicarea lor unor situații juridice constituite potrivit legislației existente înaintea intrării în vigoare a acestei legi. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008. Se arată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție impun ca noua lege civilă să nu fie aplicată actelor îndeplinite conform dispozițiilor legii vechi, ci doar acțiunilor formulate după intrarea în vigoare a legii noi. Se susține, de asemenea, că textele criticate, prin stabilirea unor noi reguli privind soluționarea cauzelor, creează premisele unei discriminări nejustificate prin motive rezonabile și obiective, contravenind prevederilor art. 16 din Legea fundamentală. Se arată, totodată, că prevederile art. 4, raportate la dispozițiile art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât intervenția acestora în procesele aflate pe rolul instanțelor a determinat, de cele mai multe ori, respingerea ca prematur formulată a cererilor de chemare în judecată, ceea ce a dus la încălcarea cerinței termenului optim și previzibil de soluționare a cauzelor, prevăzută la art. 6 din Codul de

procedură civilă. Se face, în acest sens, trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 6 din 11 noiembrie 1992.

15. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 4: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34 alin. (1): „(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.”;

— Art. 35 alin. (2): „(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”

18. Se susține că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 78 cu privire la intrarea în vigoare a legii, precum și prevederilor art. 6 din Convenție referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție cu privire la protecția proprietății.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că la momentul invocării prezentei excepții de neconstituționalitate litigiul în cadrul căruia a fost invocată era în curs de soluționare la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, având ca obiect recursul declarat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva Sentinței civile nr. 7.303/5 decembrie 2011, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care aceasta a obligat Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la transmiterea dosarului evaluatorului sau societății de evaluare desemnate în vederea întocmirii raportului de evaluare și la emiterea ulterioară a titlului de despăgubiri pe numele autoarei excepției. Or, întrucât prevederile art. 33 din Legea nr. 165/2013 se referă la obligația entităților investite de lege de a soluționa cererile formulate potrivit dispozițiilor Legii nr. 10/2001 și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, Curtea constată că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză. Pentru acest motiv, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, conform căroră „Curtea Constituțională, decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 din Legea nr. 165/2013 apare ca fiind inadmisibilă, textele criticate neavând legătură cu soluționarea cauzei.

20. Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014*), nepublicată în Monitorul Oficial al României până la data pronunțării prezentei decizii, prin care a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Astfel, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea fiind sesizată cu prezenta excepție de neconstituționalitate înaintea pronunțării deciziei anterior referite.

*) Decizia nr. 269 din 7 mai 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014.

21. Prin Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 24 iunie 2014, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 se referă la calea de atac ce poate fi introdusă la instanță în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34 din aceeași lege. Așadar, Curtea a statuat că, în etapa procesuală în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate analizată, acest text de lege nu este incident în cauză, neavând legătură

cu soluționarea acesteia, în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor de neconstituționalitate care au legătură cu soluționarea cauzei. În consecință, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 apare ca fiind inadmisibilă.

22. Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior referite sunt aplicabile și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Năzărca Tănase în Dosarul nr. 7.578/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de Năzărca Tănase în Dosarul nr. 7.578/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 438

din 8 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada

regimului comunist în România, excepție ridicată de Aurica Soare, Marcel Soare și Valentina Simona Mazilu în Dosarul nr. 8.734/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 350 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Se arată că textele criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. În acest sens, se susține că eșalonarea plăților despăgubirilor pentru o perioadă de 5 ani, conform dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 165/2013, are efecte numai pentru viitor, necontravenind principiului neretroactivității legii prevăzut la art. 15 din Constituție. Se arată, totodată, că această eșalonare

nu este de natură a afecta dreptul de proprietate al titularilor asupra creanțelor a căror plată urmează a fi făcută în tranșe, conform dispozițiilor legale supuse controlului de neconstituționalitate, motiv pentru care acestea nu contravin normei constituționale de la art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. Se subliniază faptul că dispozițiile art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 au fost adoptate de legiuitor ca efect al obligațiilor impuse statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Se susține că textele criticate nu contravin nici principiului egalității în drepturi, prevăzut la art. 16 din Constituție, deoarece acestea se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.225 din 20 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.734/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Aurica Soare, Marcel Soare și Valentina Simona Mazilu într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs declarat de autorii excepției împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă ca prematur formulată cererea acestora de plată a sumei stabilite printr-o decizie emisă de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, cu titlu de despăgubiri.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, încălcând prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție și ale art. 6 alin. (1) din Codul civil.** Se susține că principiul neretroactivității reprezintă una dintre principalele garanții constituționale ale securității juridice, fiind obligatoriu atât pentru instanțe, cât și pentru legiuitor în procesul de legiferare. Se arată că, contrar acestui principiu, art. 4 din Legea nr. 165/2013 prevede incidența acestei legi în cazul unor litigii începute înaintea datei intrării ei în vigoare, care ar fi trebui soluționate potrivit actelor normative aplicabile la data formulării cererilor. Se mai susține că executarea titlurilor de despăgubire emise înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 trebuie făcută potrivit termenelor prevăzute la art. 3 lit. h), art. 18, 18¹ și 18² din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, singurele la care titularii acțiunilor de chemare în judecată și-au putut raporta pretențiile în momentul promovării acestora. Se arată că eșalonarea plății despăgubirilor, conform termenelor prevăzute la alin. (1) al art. 41 din Legea nr. 165/2013, încalcă același principiu al neretroactivității legii. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008.

6. Se susține, totodată, încălcarea prin textele criticate a prevederilor art. 16 din Legea fundamentală și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorii excepției arătând că aplicarea acestor texte în cazul creanțelor recunoscute potrivit dispozițiilor Legii nr. 10/2001 și neexecutate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 îi discriminează în raport cu titularii creanțelor recunoscute potrivit Legii nr. 10/2001 și executate, înaintea acestei date, conform prevederilor titlului VII din Legea nr. 247/2005, prin aplicarea celor din prima categorie a noii proceduri de acordare a sumelor aferente, mai puțin avantajoase, care prevede plata în tranșe anuale egale, într-o

perioadă de 5 ani, începând cu 1 ianuarie 2014. Se arată că, pentru aceleași motive, prin dispozițiile art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013 sunt încălcate prevederile normei constituționale de la art. 4 alin. (1).

7. Se susține, de asemenea, încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, eșalonarea, în tranșe anuale egale, în termen de 5 ani, potrivit prevederilor art. 41 din Legea nr. 165/2013, a plății despăgubirilor acordate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001, afectând dreptul de proprietate al titularilor acestor creanțe, care constituie „bunuri” în sensul normei europene anterior referite. Se face trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, putând fi reținute, cu titlu de exemplu, hotărârile din 23 ianuarie 2001, 12 octombrie 2006 și 19 octombrie 2006, pronunțate în cauzele *Brumărescu împotriva României*, *Sebastian Taub împotriva României* și *Matache și alții împotriva României*.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile art. 4 și art. 44 din Legea nr. 165/2013 necontravenind dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.** Se arată că textele criticate nu retroactivează, fiind aplicabile de la data intrării lor în vigoare, și se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 330 din 27 noiembrie 2001. Se susține că dispozițiile art. 4 și art. 44 din Legea nr. 165/2013 nu încalcă nici prevederile art. 16 din Constituție, întrucât ele se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situația juridică arătată în ipoteza normelor criticate. Se arată că textele criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate al titularilor creanțelor recunoscute potrivit dispozițiilor Legii nr. 10/2001, nefiind contrare art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și că statul român nu neagă existența și întinderea drepturilor stabilite prin hotărâri judecătorești, iar măsura eșalonării acordării despăgubirilor este în acord cu cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.** Se arată că prevederile art. 4 raportat la art. 41 din Legea nr. 165/2013 se aplică numai pentru viitor, nemodificând stări legale anterioare ale unor raporturi ale căror efecte erau susceptibile a se realiza sub vechea lege. Mai mult, se subliniază faptul că o lege nu retroactivează atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi. Se susține că, pentru aceleași motive, nu poate fi reținută nici încălcarea prin dispozițiile art. 4 raportat la art. 41 din Legea nr. 165/2013 a prevederilor art. 16 din Constituție, acestea neprevăzând un tratament diferit pentru persoane aflate în aceeași situație juridică. Se arată că textele criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție, instituirea unei noi proceduri de stabilire și acordare a despăgubirilor și plata acestora în tranșe egale, în termen de 5 ani, neafectând dreptul de proprietate asupra creanțelor în cauză. În acest sens, se observă faptul că stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate este de competența exclusivă a legiuitorului, care stabilește, totodată, cadrul juridic al exercitării acestui drept.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 și art. 41 din Legea nr. 165/2013. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține, însă, că autorii critică, în realitate, dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 4: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;*

— Art. 41 alin. (1) teza a doua: *„Plata [...] sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.”*

14. Se susține că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) cu privire la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi și

art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată, precum și prevederilor art. 14 din Convenție referitor la interzicerea discriminării și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție privind protecția proprietății.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 289 din 22 mai 2014^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României până la data pronunțării prezentei decizii, a stabilit că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prin conținutul lor normativ, nu au legătură cu soluționarea acelor cauze în care, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în favoarea reclamantilor nu era pronunțată o sentință civilă definitivă și irevocabilă. Curtea a constatat că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 *„legătura cu soluționarea cauzei”* presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. Or, nefiind îndeplinită condiția de admisibilitate anterior referită, Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată.

16. În aceste condiții, având în vedere obiectul Dosarului nr. 8.734/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, care constă în soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile de respingere ca prematură a cererii formulate de autorii excepției, și, prin urmare, faptul că în cauză, nu exista o hotărâre definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele Deciziei nr. 289 din 22 mai 2014 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Aurica Soare, Marcel Soare și Valentina Simona Mazilu în Dosarul nr. 8.734/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

^{*)} Decizia nr. 289 din 22 mai 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 10 iulie 2014.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

**pentru modificarea art. 15 din anexa la Ordinul președintelui
Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța
Alimentelor nr. 113/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor
pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial
în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport,
valorificare și comercializare a produselor și subproduselor
alimentare de origine nonanimală**

Văzând Referatul de aprobare nr. 290 din 3 martie 2014 al Direcției generale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b), ale art. 18 alin. (5) și ale art. 48 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

**președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru
Siguranța Alimentelor** emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 15 din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 113/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Neplata în termenul prevăzut la art. 10 a sumelor calculate pentru activitatea de control oficial atrage perceperea unor penalități de 0,25% din suma de plată restantă, pentru fiecare zi de întârziere, de la data la care obligația de plată a sumei a devenit scadentă până la achitarea integrală a sumei, inclusiv ziua plății.

(2) Neplata sumelor calculate pentru două activități de control oficial, desfășurate de inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, atrage suspendarea activității operatorului economic în cauză până la plata integrală a sumelor restante, inclusiv a penalităților prevăzute la alin. (1).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Gabriel Vasile Drăgan

București, 22 aprilie 2014.
Nr. 61.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2010 privind aprobarea listelor cuprinzând informațiile secrete de serviciu și informațiile de interes public**

Văzând Referatul de aprobare nr. 132 din 2 iulie 2014, având în vedere prevederile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerație prevederile Hotărârii Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2010 privind aprobarea listelor cuprinzând informațiile secrete de serviciu și informațiile de interes public, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 2 aprilie 2010,

cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Bogdan Mircea Dumitrache

București, 7 august 2014.
Nr. 144.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 24/2010)

LISTA
cuprinzând informațiile secrete de serviciu

1. Informații clasificate secrete de serviciu, primite de la autorități și instituții publice, precum și de la alte persoane juridice de drept public sau privat (termen de clasificare — stabilit de emitent)

2. Documente elaborate pe baza integrării, coroborării, prelucrării sau procesării informațiilor clasificate secrete de serviciu, comunicate de către instituțiile ori autoritățile publice sau de către celelalte persoane juridice de drept public ori privat, a căror divulgare este de natură să producă prejudicii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor sau unităților din subordinea acesteia (termen de clasificare — stabilit de emitentul documentelor ce cuprind informații din care se integrează, coroborează, prelucrează sau se procesează informații clasificate secrete de serviciu)

3. Extrase din documente clasificate secrete de serviciu, a căror divulgare este de natură să producă prejudicii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor sau unităților din subordinea acesteia (termen de clasificare — 5 ani)

4. Programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate (termen de clasificare — data înlocuirii cu un alt program de prevenire a scurgerii de informații clasificate)

5. Suporturi de memorie externă utilizate în sistemul destinat preluării, prelucrării, stocării și transmiterii de date și informații clasificate secrete de serviciu (termen de clasificare — 5 ani)

6. Lista cu parole, coduri și chei de criptare a sistemelor electronice de prelucrare, stocare și transmitere a informațiilor secrete de serviciu (termen de clasificare — 5 ani)

7. Planurile de securitate ale infrastructurilor critice naționale aflate în structura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (termen de clasificare — data înlocuirii cu un alt plan de securitate al infrastructurii critice naționale)

8. Documente întocmite pe linia planului de mobilizare a economiei naționale și a teritoriului pentru apărare care conțin informații a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat (termen de clasificare — data înlocuirii cu un alt plan de mobilizare a economiei naționale și a teritoriului pentru apărare)

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea reglementării tehnice „Instrucțiuni tehnice privind îmbinarea elementelor de construcții metalice cu șuruburi de înaltă rezistență pretensionate, indicativ C 133-2014”**

În conformitate cu prevederile art. 10 și art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, ale art. 2 alin. (3) și (4) din Regulamentul privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 19/2014 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 5 structuri pentru construcții și Procesul-verbal de avizare nr. 1/2014 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

în temeiul art. 4 pct. II lit. e) și al art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Instrucțiuni tehnice privind îmbinarea elementelor de construcții metalice cu șuruburi de înaltă rezistență pretensionate, indicativ C 133-2014”, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin¹⁾ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Decizia președintelui Biroului executiv al Institutului Central de Cercetare, Proiectare și Directivare în Construcții nr. 68/1982 privind aprobarea reglementării tehnice „Instrucțiuni tehnice privind îmbinarea elementelor de construcții metalice cu șuruburi de înaltă rezistență pretensionate, indicativ C 133-82”²⁾ își încetează aplicabilitatea.

*

Reglementarea tehnică aprobată prin prezentul ordin a fost adoptată cu respectarea procedurii de notificare nr. 355 din 28 iunie 2013 prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății

informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 23 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care transpune Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 204 din 21 iulie 1998, modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 217 din 5 august 1998, precum și de Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 316 din 14 noiembrie 2012.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 24 iunie 2014.
Nr. 1.004.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

¹⁾ Ordinul și anexa se publică și în Buletinul Construcțiilor, editat de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”.

²⁾ Instrucțiunile tehnice privind îmbinarea elementelor de construcții metalice cu șuruburi de înaltă rezistență pretensionate, indicativ C 133-82, au fost publicate în Buletinul Construcțiilor nr. 10/1982, editat de Institutul de Cercetări în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

